

Cikli I programeve: “PERMES BIBLES”

Emisioni nr 546 Ester 5

Kapitulli 4

Tema: Për një kohë të tillë

Dekreti i tmerrshëm po shpërndahej në cdo cep të mbretërisë.
Vini re reagimin e Mardokeut:

“Kur Mardokeu mësoi të gjitha ato që kishin ndodhur, grisi rrobat e tij, u mbulua me një thes dhe me hi dhe doli nëpër qytet, duke lëshuar britma të forta dhe plot hidhërim; dhe arriti deri te porta e mbretit, sepse nuk lejohej që asnjëri i mbuluar me thes të hynte te porta e mbretit.”
[Est. 4:1-2].

Kur Mardokeu dëgjoi për dekretin që do të asgjesonte judenjtë, u mbulua me një thes dhe me hi. Oh cfarë pamjeje! Ai e besoi dekretin. E dinte që nuk mund të ndryshohej. Mendoj se në atë kohë në mbretëri duhet të kishte me afërsi rreth 15 milion judenj. Kjo do të kishte qenë një masakër e tmerrshme dhe e panevojshme. Vetëm për shkak se një zyrtar i mjerë nuk përulej para Hamanit, e gjithë raca duhej të asgjesohej. Sigurisht, që kjo ishte dicka satanike.

Në çdo krahinë, ku arritën urdhëri i mbretit dhe dekreti i tij, pati një keqardhje të madhe për Judejtë, me agjerime, me të qara dhe vajtime; dhe shumë njerëz u mbuluan me një thes dhe me hi. [Est. 4:3].

A e vini re se nuk pati asnjë thirrje për lutje? Këta njerëz ishin jashtë vullnetit të Zotit. Dekreti i Kirit i profetizuar nga Isaia, i kishte lejuar ata të ktheheshin në Izrael, por ata nuk ishin kthyer. Ata ndodheshin jashtë vullnetit të Zotit dhe si pasojë nuk pati asnjë thirrje për lutje. Por, ata bëjnë ritualin e mbetur: agjërim, vishen me thes dhe hi dhe vajtojnë me të madhe.

Ata besonin se dekreti që kishte dalë nga Ksersi ishte ligji i Medëve dhe i Persëve, i cili ishte i pandryshueshëm sipas librave historikë dhe sipas librit të Danielit. Besoj se e mbani mend që edhe vetë Ksersi, pasi kishte dëbuar mbretëreshën e tij të bukur, nuk mund ta merrte atë sërish sepse në dekret thuhej që ajo nuk do të dilte më përpara mbretit. Edhe ai vetë nuk mund ta ndryshonte ligjin pasi ishte bërë. Kështu që kur ky dekret vdekje u përhap në të gjithë perandorinë, judenjtë e besuan atë dhe vajtuan me thes dhe hi.

Sot, mungon dukshëm bindja për mëkatin – dhe jo vetëm në zemrat dhe jetët e jobesimtarëve, por edhe në zemrat e besimtarëve. Shumica e besimtarëve thonë: “Po, unë i besoj Krishtit.” Por, ata nuk kanë bindje të vërtetë për mëkatin në jetën e tyre. Kjo gjë mungon në jetën e kishës bashkëkohore. Kur ka qenë hera e fundit që ju keni dëgjuar një mëkatar, të shpëtuar ose jo, të thërrasë për mëshirën e Zotit? Në fillim të shërbesës time, unë kam parë shumë lot dhe njerëz që i thërrisnin Perëndisë. Këtë gjë nuk e shoh sot. Madje edhe në fushatat ungjilltare, shumë “njerëz dalin përpara”, por mungon qarja për mëkatin në jetën e njerëzve. Pse? Ata nuk besojnë se Perëndia do të zbatojë gjykimin kundra mëkatis dhe mëkatarëve që nuk kthehen tek Krishti.

Mardokeu e dinte dhe e besoi seriozitetin e dekretit. Ai grisi rrobat e tij dhe veshi një thes me hi. Ai doli në qendër të qytetit dhe bërtiti me zë të lartë. Të gjithë judenjtë në mbarë mbretërinë vajtuan, agjëruan, qanë dhe rënkuan. Të gjithë ata e besuan se ky ishte një dekret serioz.

Vajzat e Esterit dhe eunukët e saj erdhën t`ia njoftojnë ngjarjen, dhe mbretëresha u angështua shumë; pastaj i dërgoi rroba Mardokeut, që t`i vishte dhe të hiqte nga trupi i tij thesin, por ai nuk i pranoi. [Est. 4:4].

Mbretëresha Ester, duke u ndjerë plotësisht e sigurtë si mbretëreshë, u ligështua shumë nga sjellja e Mardokeut, babait të saj të adoptuar. Ai ecte lart e poshtë nëpër qytet duke vajtuar, rënkuar dhe psherëtirë. Por, çfarë bëri Esteri? Ajo i dërgoi atij një palë rroba të reja. Ato ishin të bukura, të shtrenjta dhe të mira. Ngjyrat me shumë mundësi duhet të kenë qenë të ndritshme. Por, sic mund ta shihni ngjyrat e ndritshme dhe

rrobat e reja nuk do ta ndryshonin dekretin e mbretit. Mardokeu nuk i pranoi rrobat. Ato nuk kishin për ta hequr njollën.

Këtu shohim dicka nga e cila duhet të mësojmë. Mbulimi i fesë nuk do ta largojë faktin që një njeri është mëkatar fajtor para Zotit. Feja, gjithashtu nuk do të ndryshojë faktin që paga e mëkatit është vdekja.

Njerëzit merren me mëkatin në rrugë të ndryshme. Disa përpiqen me metodat e rrobave të shkëlqyeshme. Ata refuzojnë të besojnë se janë mëkatarë. Ata kërkojnë ndonjë rrobë që të mund të fshehë realitetin e mëkatit. Njerëz të tjerë veshin rrobat e shkëlqyeshme të reformimit. Ata thonë se mëkati është një gabim i vogël dhe përpiqen ta mbulojnë atë. Ata mendojnë se mëkati mund të korrigjohet.

Dikush ka thënë se katedra moderne është bërë vendi ku një njeri me sjellje të butë ngrihet para një grupi njerëzish me sjellje të urtë dhe i nxit ata që të jenë më të urtë. Miq, nuk mund të mendoj për asgjë më pashije se kjo. Nuk është për t'u cuditur që bota kalon pranë kishës dhe nuk vë re asgjë. Ne nuk kemi nevojë për reformim; ne kemi nevojë për rigjenerim. Ne duhet të lindim sërish.

Nikodemi, një drejtues i judenjve, ishte fetar, por Zoti ynë i tha: "... Ti duhet të lindesh sërish." (Gjon. 3:7). Ne kemi nevojë për një natyrë të re sepse kemi një natyrë të mëkatshme. Ajo natyrë mëkatore nuk ka për të shkuar në qiell. Ju duhet të vini tek Zoti Jezus Krisht dhe t'i besoni Atij. Ai vdiq në një kryq për ju. Ai mori vendin tuaj dhe tashmë e ka paguar dënimin për mëkatet tuaja. Gjithcka që duhet të bëni është të pranoni atë cfarë Ai ka bërë për ju. Nëse shkoni në qiell, kjo do të ndodhë për shkak se ju i keni besuar Atij që vdiq për ju.

Ekziston edhe një lloj tjetër rrobe e shkëlqyer që njerëzit veshin e njohur si "edukimi." Ata thonë se mëkati është egoizëm.

Gjithcka që duhet të bëni është të edukoni dhe trajtoni njerëz që nuk do të jenë egoistë. Unë kisha një motër më të vogël.

Babai im kur vinte nga puna na sillte një qese me kamele të rumbullakta. Ai më thoshte se duhet t'i ndaja bombonet me të.

Unë merrja gjithmonë bonbonen e parë dhe ajo do të protestonte sepse mund të ndodhte që unë merrja gjithashtu edhe të fundit. Ndonjëherë unë merrja bonbonen e parë kur e dija që e kishte radhën motra ime. Mund t'ju them se i gjithë udhëzimi dhe edukimi që më ishte dhënë nuk më mbajti dot

larg nga të qenit egoist. Mos u përpiqni të talleni me mua, kjo gjë nuk ju ka ndihmuar as ju.

Shumë vite më parë, Dr. Shaler Mattheus nga Universiteti i Cikagos nxorri një përkufizim të mëkatit: “Mëkati është ndikimi për keq i një të mire të jashtme.” Mendoni pak për këtë. Nëse hiqni të gjitha ndryshimet do të vini re që ai po thotë se mëkati është i mirë. Kjo është ajo çfarë do t’ju thotë si përfundim feja. Unë mund t’ju them se ju keni nevojë për një rrobë të re. Ju keni nevojë për drejtësinë e Krishtit. Ajo është e vetmja gjë që do t’ju aftësojë të qëndroni para Zotit. Mardoheu nuk do t’i pranonte rrobat e shkëlqyeshme nga bija e tij, mbretëresha. Kur Esteri e pa që rrobat u kthyen sërish mbrapsh, ajo e kuptoi që po ndodhte dicka serioze. Esteri e dinte se ajo që po ndodhte nuk ishte një gjë e vogël, përderisa babai i saj i ktheu mbrapsh rrobat.

“Atëherë Esteri thirri Hathakun, njerin nga eunukët e mbretit të caktuar prej tij t’i shërbenin asaj dhe e urdhëroi të shkonte te Mardoheu për të mësuar se çfarë gjë e brengoste dhe për ç`arsye.” [Est. 4:5].

Esteri donte ndonjë përgjigje. Ajo donte të dinte se çfarë e kishte shtyrë Mardoheun të vishej me thes dhe hi.

“Kështu Hathaku shkoi te Mardoheu në sheshin e qytetit, që ndodhej përballë portës së mbretit.” [Est. 4:6].

Sigurisht, që meqënëse ajo ishte mbretëreshë nuk mund të shkonte vetë direkt tek ai. Kështu që ajo dërgoi një lajmëtar.

“Mardoheu i tregoi tërë ato që i kishin ndodhur dhe përmëndi gjithashtu shumën e parave që Hamani kishte premtuar të derdhte në thesarin mbretëror për të siguruar shkatërrimin e Judejve; i dha gjithashtu një kopje të tekstit të dekretit që ishte shpallur në Suzë për shfarosjen e tyre, me qëllim që t’ia tregonte Esterit, t’ia shpjegonte asaj dhe ta urdhëronte të shkonte te mbreti për ta lutur me të madhe dhe për të ndërhyrë pranë tij në favor të popullit të tij.

Kështu Hathaku u kthye tek Esteri dhe i njoftoi fjalët e Mardokeut.” [Est. 4:7-9].

Mardokeu dërgoi një mesazh tek mbretëresha Ester që në fakt thoshte: “Arsyeja pse jam veshur me thes dhe hi është se populli ynë është vënë nën një dekret të tmerrshëm vdekje.” Pastaj ai i dha lajmëtarit një kopje të dekretit në mënyrë që Esteri ta lexonte vetë këtë gjë. Do të doja që ata njerëz që thonë se Bibla nuk mëson se njeriu është mëkatar, të lexonin atë që thotë Fjala e Zotit. Është e shkruar e zezë mbi të bardhë. Nëse do ta lexojnë, ata do të shohin se Zoti deklaroi që ne jemi mëkatarë dhe nën dënimin me vdekje të Tij. Lajmëtari u kthye tek Esteri me mesazhin e Mardokeut dhe një kopje të dekretit të mbretit.

“Atëherë Esteri i foli Hathakut dhe e urdhëroi të shkonte e t’i thoshte Mardokeut:” [Est. 4:10].

Pasi mori mesazhin e Mardokeut dhe lexoi dekretin, Esteri dërgoi një tjetër mesazh.

“Tërë shërbëtorët e mbretit dhe populli i krahinave të tij e dinë që cilido burrë ose grua që hyn në oborrin e brendshëm për të shkuar te mbreti, pa qenë i thirrur, duhet të dënohet me vdekje, në bazë të një ligji të veçantë, veç po të jetë se mbreti shtrin ndaj tij skeptrin e tij prej ari; vetëm kështu ai do të shpëtojë jetën e tij. Dhe kaluan tanimë tridhjetë ditë që nuk jam thirrur për të shkuar te mbreti”. [Est. 4:11].

Me fjalë të tjera, “Kjo është dicka e keqe. Më vjen keq që e dëgjoj. Nuk dija asgjë për këtë.” Dhe ajo shtoi: “Por, nuk jam thirrur në prezencën e mbretit që prej tridhjetë ditësh. Nuk e di se si do të silllet ai ndaj meje – dhe ti e di se si është ligji.” Në cdo mbretëri të asaj kohe, kushdo që guxonte të futej në prezencën e mbretit pa qenë i thirrur, do të dënohej automatikisht me vdekje – përveç rastit kur mbreti shtrinte drejt atij personi skeptrin e tij prej ari. Ksersi njihej për një temperament shpërthyes; ai mund ta dënonte mbretëreshën me

vdekje nëse ajo shkonte tek ai pa u thirrur. Kështu që ajo i dërgoi fjalë Mardokeut: “Nëse shkoj tek ai, edhe mund të vdes.”

Kështu ia njoftuan Mardokeut fjalët e Esterit [Est. 4:12].

Pastaj Mardokeu i ktheu asaj këtë mesazh të paharrueshëm:

“dhe Mardokeu iu përgjigj Esterit: "Mos mendo se do të shpëtosh vetëm ti nga gjithë Judejtë, sepse ndodhesh në pallatin e mbretit.

Sepse po të jetë se ti hesht në këtë moment, ndihma dhe çlirimi do të vijnë për Judejtë nga një anë tjetër; por ti dhe shtëpia e atit tënd do të shuheni. Përveç kësaj, kush e di nëse është pikërisht për një kohë të tillë që ti ke arritur në pozitë mbretërore?". [Est. 4:13-14].

Ne duhet të kujtojmë se kishte qenë një mbretëreshë tjetër dhe një dekret që e kishte dëbuar atë. Esteri po paralajmërohej se nëse mendonte se dekreti do ta mbronte, e kishte gabim. Dekreti thoshte se të gjithë judenjtë do të vriteshin dhe ajo ishte judee. Mardokeu në fakt i tha: “Vetëm sepse ndodhi që ti të jesh mbretëresha, kjo nuk të shkarkon ty nga ekzekutimi sepse dekreti do të prekë cdo jude në mbretëri, madje edhe vetë mbretëreshën.” Më vonë do të zbulojmë se vetë Ksersi nuk e dinte që ajo ishte judee.

Mardokeu tha se nëse Esteri do të heshte atëherë çlirimi do të vinte nga një anë tjetër. Një ditë kur të shoh Mardokeun (unë pres ta shoh atë), do ta pyes se çfarë kishte në mendje kur tha se çlirimi do të vinte nga një anë tjetër. E kam menduar shpesh këtë varg dhe do të doja t’ju pyesja edhe juve: “Ku mund të shkonin ata për të gjetur shpëtim?” Nga mund të vinte çlirimi përveçse nga Zoti? Ai ishte shpresa e tyre e vetme në këtë kohë dhe unë besoj se Mardokeu po e mendonte këtë gjë. Ai ndoshta duhet ta ketë ditur se çlirimi do të vinte për shkak se ai i njihte premtimet që Zoti i kishte bërë Abrahamit.

Kështu Mardokeu e sfidoi Esterin. Ksersi ishte një sundues botëror. A do të vinte çlirimi nga veriu, jugu, perëndimi apo lindja? Nuk ekzistonte asnjë person mbi sipërfaqen e kësaj toke që mund t’i çlironte ata. Kështu që ai i tha Esterit: “*kush e di nëse është pikërisht për një kohë të tillë që ti ke arritur në*

pozitë mbretërore?" Mendoj se Mardoheu e kishte zbuluar që dora e Zotit po lëvizte dhe se Esteri ishte në fron për këtë qëllim.

Ne fillojmë të shohim Zotin me kujdesin e Tij duke lëvizur në punët e kombit. Është mëse e dukshme që Esteri nuk e fitoi rastësisht atë garë bukurie. Ajo nuk u bë rastësisht mbretëreshë. Ajo ndodhej atje për një qëllim të përcaktuar qartë dhe Perëndia i kishte rregulluar gjërat në këtë mënyrë. Ai ishte i përgatitur për këtë ngjarje. Perëndia e dinte atë që po vinte. Kjo është arsyeja pse ne mund t'i besojmë Atij. Kur ne vendosim dorën tonë tek dora e Tij, Ai ka fuqinë të na mbajë. Ai e di se çfarë do të ndodhë nesër, muajin tjetër dhe vitin tjetër. Ai do të kujdeset për ne. Gjithcka që duhet të bëjmë është t'i besojmë Atij. Sipas vlerësimit tim, Mardoheu po bëhet një person fisnik. Ai po zbulon se po merr një qëndrim për Zotin. Ai është i gatshëm të vdesë për Zotin.

Vini re Esterin. Ajo është një mbretëreshë, një mbretëreshë në gjithcka.

Atëherë Esteri urdhëroi t'i përgjigjeshin Mardoheut kështu:

"Shko, mblidh tërë Judejtë që ndodhen në Suzë, dhe agjeroni për mua; rrini pa ngrënë dhe pa pirë tri ditë, natë e ditë. Edhe unë me vajzat e mia do të agjerojmë në të njëjtën mënyrë; pastaj do të hyj te mbreti; megjithëse një gjë e tillë është kundër ligjit; dhe në qoftë se duhet të vdes, do të vdes".

Mardoheu iku dhe bëri të gjitha gjërat që Esteri kishte urdhëruar. [Est. 4:15-17].

Këto ishin fjalët e një gruaje fisnike. Ajo i thotë Mardoheut të mbledhë të gjithë judenjtë në Suzë për të agjëruar. Ajo dhe vajzat e saj do të bënin të njëjtën gjë. Ajo do të shkonte tek mbreti për ndihmë dhe ajo ishte gati të jepte edhe jetën e saj nëse do të ishte e nevojshme. Edhe një herë ju do të vini re se këtu nuk thuhet asgjë për lutjen. Përse nuk lutet ajo? Sepse ajo është jashtë vullnetit të Zotit. Përse nuk luten judenjtë? Sepse edhe ata janë jashtë vullnetit të Zotit. Kur Jona ndodhej në varkë duke u larguar nga Zoti, nuk thuhet asgjë për lutjen. Ai ishte jashtë vullnetit të Zotit. Ai nuk duhet të kishte qenë në atë

varkë. Është e vështirë të lutesh kur je jashtë vullnetit të Zotit. Ka mundësi që disa judenj mund të jenë lutur, por kjo nuk përmendet.

Vendimi i Esterit për të shkuar para mbretit është një akt i guximshëm. Por, Zoti ynë Jezus ishte më fisnik. Ai kapërceu muret e qiellit dhe erdhi në tokë. Ai mori mbi Vete anën tonë njerëzore. Ai nuk tha: “Nëse vdes, le të vdes.” Ai tha: *“Biri i njeriut erdhi ... për të dhënë jetën e tij si cmim për shpengimin e shumë vetëve.”* (Mt. 20:28)